

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

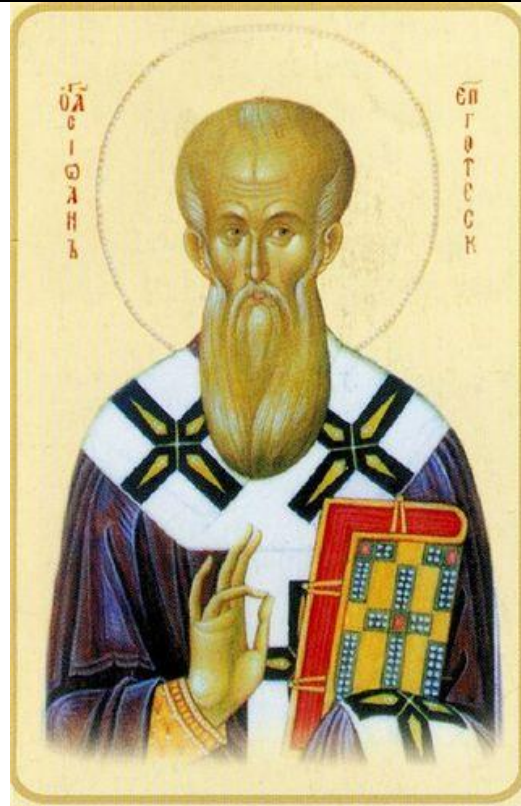
[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Преподобний Іван
Готський з Криму**

**Venerable John of the
Goths in Crimea.**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ

kutash@unicorne.org

**"Після сорок днів я стану на суд
разом з ним перед Христом
Спасителем."**

Як чудово бути сповненим радістю ходячи по шляху Господа нашого Ісуса Христа, Який промовив: "Я – Дорога і Правда і Життя" (Івана 14:6). Дійсно Господь дає нам радість, яка безмежно більша й глибша ніж будь які удари та виклики, які, буває, турбують нас у нашій щоденній мандрівці по цьому світі, що так швидко міняється, та в якому багато краси але разом з тим і багато смутку. Часом ми так хотіли б бути впевненими в цій радості, що ми забуваємо про Джерело тієї радості та намагаємось затримати цю впевненість прив'язаністю до певних формальних обрядів та форм, а особливо

**"After forty days I shall go to be
judged with him before Christ the
Saviour."**

It is a wonderful thing to be full of joy in walking in the way of the Lord Jesus Christ Who said: "I am the Way and the Truth and the Life" (John 14:6). The Lord gives us a joy that is more profound than any of the buffets and challenges that sometimes assail us in our daily walk through this rapidly changing world which has much beauty, but also much that can make us sad. Sometimes we want to be so sure of this joy that ought to be ours, that we forget the Source of that joy and strive to hold on to this assurance by adherence to formal rites and formulas - and especially by depending upon our membership in a community that we

покладанням на нашу приналежність до спільноти, яка на нашу думку найбільш (або єдина) Господеві до вподоби. І тоді ми можемо бути дуже впевненими у власній праведності та й засуджувати тих, які на нашу думку не так дотримуються приписів, як ми, а особливо ж тих, які не належить до цієї вподобаної спільноти. Ми навіть можемо почути в собі таку думку, що ці люди на дорозі до пекла а лише ми – до Раю!

На 9-го липня за григоріанським календарем (це - 26-го червня за юліанським) ми святкуємо пам'ять Мужа Божого, якого пригадують слова відміні від цього. Це Св. Іван, Єпископ Готський, що трудився на Ниві Господній у 8-му столітті, в часі коли Східню Церкву турбував конфлікти про ікони – іконоборство.

Народження Івана було відповіддю на гарячі Молитви його батьків. Він жив життям аскета з ранніх років. Угодник Божий відбув паломництво в Єрусалим і провів три роки в відвідинах всіх Святих місць. Тоді він повернувся до своїх рідних сторін на Криму у громаді готів-християн, яка там процвітала в тому часі. Вони були під владою Константинополя а в той нас імператор Константин Копроним Іконоборець (741-775) заборонив готського Єпископа.

Готи гаряче закликали Св. Івана стати їхнім Єпископом. Св. Іван подався в Грузію, яка була захищена від іконоборчої ересі і там прийняв хіротонію. Повернувся до своїх братів і сестер кримських готів, але скоро мусів відійти знову під нападом хазарів, войовничого на пів кочового тюркського народу, більшість яких були навернулися на юдаїзм. Ховався він від хазар в Амастридії (це мабуть вид імені "Амастріс", а сьогодні це мала пристань на турецькому березі Чорного моря п. н. Амасра) впродовж 4-ох років. Можливо він і представляв свою паству на 7-му Вселенському

believe to be the one most (or even the only one) approved by the Lord. Then we can be quite self-righteous and judgmental of those whom we perceive to be not as observant as we, and especially those who do not belong to the community so approved. We may even sometimes hear ourselves saying (if only in our minds) that such people will go to hell, while we shall go to Paradise.

On July 9 on the Gregorian Calendar (which is June 26 on the Julian) we celebrate the memory of a Man of God who is remembered for saying something quite different. It is Saint John, Bishop of the Goths, who laboured in the Lord's Vineyard in the eighth century at a time when the Eastern Church was assailed by the controversy over Icons.

John was born in answer to the fervent prayer of his parents. From an early age, he lived a life of asceticism. The Saint made a pilgrimage to Jerusalem, and spent three years visiting all the Holy Places. Then he returned to his native land, Crimea, to be in the midst of the community of Christian Goths who flourished there. They were under the authority of the see of Constantinople and at that time the emperor Constantine Copronymos the Iconoclast (741-775) banished the Gothic bishop.

The Goths fervently entreated St John to become their bishop. St John went to Georgia, which was isolated from the Iconoclast heresy and was ordained there. He returned to his brothers and sisters, the Crimean Goths, but was soon compelled to depart from them under attack by the Khazars, a war-like semi-nomadic Turkic people most of whom had converted to Judaism. Hidden away from the pursuing Khazars, he settled at Amastridia (likely a form of the name "Amastris", which is today Amasra, a small Black Sea port in Turkey – across the sea from Crimea) where he dwelt for four years. There is a possibility that Bishop John represented his flock at the

Соборі, який відбувся в Нікеї в р. 787-му, який підтримав Ікони, по мимо того, що боротьба проти них шаліла ще до р. 842-го, коли їх остаточно затвердила Цариця Федора.

Скоро після цього Св. Іван почув про смерть хазарського кагана (володаря). Людина, яка не була б близькою з Чоловіколюбцем, Який бажає, щоб усі люди спаслися і прийшли до пізнання істини (як співаємо в Чині Хрещення), міг би висловити втіху з приводу смерті провідника народу, дії якого призвели до його втечі та вигнання з рідних сторін – а особливо народу, який не належав до його віросповідної спільноти. Замість того Святий сказав смиренно і пророчо: "Після сорок днів я стану на суд разом з ним перед Христом Спасителем". Він поставив себе *не понад* а на рівні з каганом хазар перед Престолом Господнім. І так повинні чинити всі ми – зо всіма і завжди.

І дійсно Св. Іван Готський упокоївся в Бозі через 40 днів. Це відбулося по його поверненні до свого народу в р. 790 (за деякими даними). Тіло Святого забрали до Монастиря в м. Партеніт (від грецького слова "Партенос", що означає "Діва") в Криму під горою Аю-Даг, де колись проживав Святий в великому Храмі, якого був побудував у честь Святих Апостолів Петра й Павла, яких пам'ять святкуватимемо через три дні після його Свята..

Seventh Ecumenical Council held in Nicea in 787 which upheld Icons, even though the controversy continued to rage right up until their final establishment by the Empress Theodora in 842.

It was shortly thereafter that St. John heard about the death of the Khazar kagan (ruler). Someone who was not so close to the Lover of Mankind, Who wishes that all people should be saved and come to the knowledge of the truth (as we proclaim in the Orthodox Baptism Service), might have expressed pleasure at the demise of the leader of a people whose actions had prompted his flight and exile from his land – especially when those people were not of his Faith community. Instead the Saint humbly – and prophetically - said, "After forty days I shall go to be judged with him before Christ the Saviour." He placed himself not over, but alongside the Khazar kagan, before the Throne of the Lord. And so should we all – with everyone and at all times.

And indeed St. John of the Goths did truly repose in the Lord forty days later. This took place when he returned to his people, in the year 790 (according to some sources). The saint's body was conveyed to the Parthenit (from the Greek word for "Virgin" – "Parthenos") monastery in Crimea, at the foot of Mount Ayu-Dag, where the saint once lived in the large Church he built in honour of the holy Apostles Peter and Paul, whose memory is commemorated three days after his Feast.